

Udskriftsdato: 19. december 2025

AFG nr 10197 af 19/12/2023 (Gældende)

Lån fra selskab til eneanpartshavers bror

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 23-1201669

Lån fra selskab til eneanpartshavers bror

Selskabet ønskede at yde et rentefrit personalelån på anfordring til eneanpartshaverens bror, der var ansat i selskabet. Spørgerne ønskede bekræftet, at lånet kunne ydes, uden at der skete beskatning af andet end differencen til referencerenten. Det var spørgernes opfattelse, at eneanpartshaverens bror var at betragte som ansat og derfor havde ret til personalegoder i form af personalelån på lige vilkår med alle andre. Det var Skatterådets opfattelse, at lånet måtte anses for alene at blive ydet i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til sin bror og dermed for at blive ydet indirekte til eneanpartshaveren. Eneanpartshaveren ville derfor være skattepligtig af låneprovenuet. Skatterådet bemærkede endvidere, at hvis det efter en konkret vurdering måtte lægges til grund, at lånet til eneanpartshaverens bror reelt blev ydet uden tilbagebetalingspligt og låneprovenuet derfor var en gave til eneanpartshaverens bror, ville også eneanpartshaverens bror være skattepligtig af låneprovenuet. Skatterådets afgørelse offentliggjort som SKM2020. 180. SR, hvor et lån fra et anpartsselskab til eneanpartshaverens bror ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E, måtte anses for underkendt med Højesterets dom i SKM2023. 273. HR.

Skatterådsmøde 19. december 2023 - SKM2024.14.SR

Offentliggøres i redigeret form

Spørgsmål:

1. Kan selskabet udstede et rentefrit personalelån på anfordring til ansatte, på trods af at selskabets ejer, eneanpartshaveren, og ansatte er søskende, uden at ansatte skal beskattes af andet end differencen til referencerenten?

Svar:

1. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Eneanpartshaverens bror har været ansat i Selskabet som studiemedhjælp (50-60 timer om måneden) i perioden 1. august 2017 t.o.m. 31. august 2022, og har siden 1. september 2022 været (og er fortsat) fuldtidsansat. Eneanpartshaverens bror ønsker nu at købe bolig, og selskabet ønsker i den forbindelse at kunne udstede et rentefrit personalelån på anfordring, såfremt dette er muligt uden yderligere beskatning end difference til referencerenten.

Selskabets eneanpartshaver har desuden oplyst følgende:

Jeg har ejet og drevet [Selskabet] siden 2012. Vi yder konsulentbistand inden for IT med særligt fokus på web-orienterede projekter hos mellemstore og store danske virksomheder. →I de første år var jeg den eneste programmør i forretningen, men da min lillebror startede på IT Universitetet og læste Softwareudvikling ansatte jeg ham i en studiestilling på ca. 65 timer om måneden (200kr. /time). Den stilling besad [min bror] i hele sin studieperiode på 5 år frem til han i juli 2022 afsluttede sin kandidatgrad. →Derefter blev [min bror] fuldtidsansat hvilket har muliggjort en væsentlig vækstkurve for selskabet, da jeg har kunnet flytte fokus over på mere forretningsstrategiske opgaver og [min bror] kan foretage meget af det praktiske arbejde som før var bundet op på mig og mit virke. →[Min bror] ønsker at købe bolig, og i den forbindelse ønsker jeg kunne hjælpe ham med et personalelån på gode vilkår. Det er i min optik et glimrende personalegode, som forankrer [min brors] relation til selskabet og kan hjælpe med at holde på ham - dygtige IT-konsulenter er i meget høj kurs, så selvom [han] er min bror er jeg naturligvis stadig nødt til at tilbyde ham gode ansættelsesvilkår og goder. →Jeg ville låne [min bror] 400.000 kr.

på anfordring med 0% rente, med et månedligt afdrag på 3.333 kr. (levetid på 10 år). Der ydes ikke sikkerhed for lånet. —Selskabet har ikke tidligere ydet personalelån. Da jeg som ejer har været eneste fuldtidsansatte frem til [min brors] ansættelse, har det ikke været en mulighed tidligere. —Formuleringen i vores anmodning om bindende svar ("personalelån på lige vilkår med alle andre jvf. langvarig historik som ansat i virksomheden") ses i relation til generelle ansættelsesvilkår og muligheder for goder generelt i samfundet. —Selskabet har aldrig ydet lån til andre end ansatte i selskabet.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Vi er især i tvivl om grundlaget for at udstede et personalelån til ejers søskende, da der som udgangspunkt ikke må udstedes familielån fra selskabet: <https://www.legaldesk.dk/erhverv/kommerciel-laaneaftale/maa-jeg-laane- penge-af-min-virksomhed>

Vi mener dog at eneanpartshaverens bror må være at betragte som ansat og derfor har ret til personalegoder i form af personalelån på lige vilkår med alle andre jvf. langvarig historik som ansat i virksomheden.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at selskabet kan udstede et rentefrit personalelån på anfordring til ansatte, på trods af at selskabets ejer, eneanpartshaveren, og ansatte er søskende, uden at ansatte skal beskattes af andet end differencen til referencerenten.

Begrundelse

Det fremgår af ligningslovens § 16 E, at hvis et selskab yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2.

Den ene af spørgerne er eneanpartshaver i Selskabet og han har derfor en forbindelse til Selskabet, der er omfattet af ligningslovens § 2.

Eneanpartshaverens bror har derimod ikke en forbindelse til Selskabet, der er omfattet af ligningslovens § 2.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til ligningslovens § 16 E, at:

"Efter den foreslåede § 16 E, stk. 1, skal der ske beskatning i de tilfælde, hvor et selskab direkte eller indirekte stiller midler til rådighed for, yder lån til eller stiller sikkerhed for en fysisk eller juridisk person, der har den i ligningslovens § 2 nævnte forbindelse til selskabet.

Det gælder, uanset om lånet m.v. sker på markedsvilkår, og uanset om der stilles betryggende sikkerhed for lånet.

Beskatning efter den foreslåede § 16 E, stk. 1, omfatter således en del af de lån, der er i strid med selskabslovens § 210, stk. 1. Det gælder f.eks. lån til hovedaktionærer, mens f.eks. lån til mindretalsaktionærer og ledelsesmedlemmer ikke nødvendigvis vil være omfattet af den foreslåede § 16 E.

Bestemmelsen omfatter også lån, der ikke er ydet direkte til en aktionær. Lån kan f.eks. opstå ved, at selskabet overtager en fordring mod en aktionær, køber et pantebrev udstedt af en aktionær eller låner til nærtstående personer, f.eks. ægtefæller eller børn."

Højesteret tilsluttede sig i SKM2023. 273. HR landsrettens præmisser om, at:

"A er eneanpartshaver i G1 - ApS og har således den i ligningslovens §2 omhandlede bestemmende indflydelse på G1 - ApS. Lånet er ydet til MG, der ubestridt ikke har en relation som omhandlet i bestemmelsen til hverken A eller G1 - ApS. Spørgsmålet er herefter, om lånet som anført af Skatteministeriet i medfør af ligningslovens § 16 E, stk. 1, kan anses for at være et indirekte ydet lån fra G1 - ApS til A.

A har herved gjort gældende, at ligningslovens § 16 E alene omfatter lån til hovedanpartshaveren selv samt til personer, der har den i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt., nævnte relation til hovedanpartshaveren i det långivende selskab, og at lånet til MG ikke samtidig kan anses som et indirekte lån til hende, idet der er realitet i låneforholdet.

Det fremgår af forarbejderne til ligningslovens § 16 E, stk. 1, at bestemmelsen også omfatter lån, der ikke er ydet direkte til en aktionær, og at lån "f.eks. [kan] opstå ved, at ... selskabet låner til nærtstående personer, f.eks. ægtefæller eller børn".

De angivne eksempler kan ikke anses for en udtømmende beskrivelse af, i hvilke tilfælde et indirekte lån kan anses for ydet til en hovedanpartshaver. Der er således hverken i bestemmelsens ordlyd eller forarbejder støtte for en antagelse om, at indirekte lån til en hovedanpartshaver alene kan ske ved, at der ydes et lån til den pågældendes nærtstående som omhandlet i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt.

Ved vurderingen af, om det omtvistede lån herefter kan anses for indirekte at være ydet til A, lægges det efter bevisførelsen til grund, at MG på lånetidspunktet netop havde opnået gældssanering, og at lånet blev ydet uden sikkerhedsstillelse og til en rente på kun 3 % p.a. Det kan endvidere lægges til grund, at A og MG i cirka halvandet år op til da havde været i et kærestelignende forhold, at A den 6. juli 2014 nedkom med sin og MG søn, og at de fik fælles folkeregisteradresse den 1. oktober 2015.

Landsretten finder, at lånet, der ubestridt ikke vedrører selskabets drift eller forhold i øvrigt, ikke kan anses for en sædvanlig forretningsmæssig disposition, og at det ikke er ydet i selskabets interesse. Det må herefter lægges til grund, at lånet alene er ydet i kraft af As personlige relation til MG. Det forhold, at A og MG ikke boede sammen på tidspunktet for lånets afgivelse, kan ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten finder på denne baggrund, at det omtvistede lån skal anses for at have passeret As økonomi og dermed for også at være ydet indirekte til hende. Lånet skal derfor behandles efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, og A er derfor skattepligtig af beløbet, jf. ligningslovens § 16 E, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16 A, stk. 1 og stk. 2, nr. 1."

Det fremgår af Højesterets dom, at:

"Anbringender

A har supplerende anført navnlig, at det var i X ApS' interesse, at selskabet ydede lånet til B, idet X ApS derved opnåede en bedre forrentning af sine midler end ved at lade pengene stå i banken.

Skatteministeriet har heroverfor anført, at der ingen oplysninger er om, at X

ApS har opnået en bedre forrentning af sin kapital ved at udlåne penge til B i stedet for at have pengene stående på en bankkonto eller anvendt dem som led

i selskabets sædvanlige driftsmæssige aktiviteter, som ikke var udlånsvirksomhed."

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens begrundelse og resultat. Det bemærkes herved,

at det, som A supplerende har anført for Højesteret, ikke kan føre til et andet resultat.

Højesteret stadfæster derfor dommen."

Højesteret tiltrådte således, at indirekte lån til eneanpartshaveren også kan opstå ved selskabets lån til eneanpartshaverens øvrige nærtstående udover den kreds af nærtstående, der fremgår af ligningslovens § 2, og at eneanpartshaverens ikke-samlevende kæreste hører til denne øvrige kreds af nærtstående.

Højesteret bemærkede desuden, at eneanpartshaverens anbringende for Højesteret om, at lånet gav selskabet en bedre forrentning af sine midler end ved at lade pengene stå i banken, ikke kunne føre til et andet resultat.

Højesterets dom må forstås derhen, at også lån til eneanpartshaverens andre nærtstående, herunder søskende, kan anses for alene at være ydet i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til den nærtstående og dermed et indirekte lån til eneanpartshaveren, medmindre lånet er ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Selskabets lån til eneanpartshaverens bror kan derfor anses for et lån, der alene ydes i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til sin bror, medmindre lånet ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Lånet fra Selskabet til eneanpartshaverens bror kan ikke anses for et lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånet er den eneste disposition, jf. SKM2014. 14. SR, SKM2014. 15. SR, SKM2014. 16. SR, SKM2014. 17. SR og SKM2023. 110. SR, hvorefter det fremgår, at:

"Egentlige lån m.m. er kun undtaget fra ligningslovens § 16 E, hvis de er sædvanlige lån ydet fra pengeinstitutter eller lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2.

Det skyldes, at egentlige lån ikke er omfattet af undtagelsen i § 16 E, 2. pkt., 1. led, om lån, der ydes "som led" i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånet er den eneste disposition. I modsat fald ville undtagelsen i § 16 E, 2. pkt., 2. led, om sædvanlige lån fra pengeinstitutter være overflødig, fordi disse lån allerede ville være omfattet af 1. led.

Det følger også af bemærkningerne til ligningslovens § 16 E, hvorefter det fremgår, at "Bestemmelsen finder ikke anvendelse på lån m.v., der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Det vil f.eks. være lån, der opstår som led i aktionærens almindelige samhandel med selskabet på sædvanlige kreditvilkår."

Herefter anses lånet alene for at blive ydet i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til sin bror og dermed for at blive ydet indirekte til eneanpartshaveren.

Lånet skal derfor behandles efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, og eneanpartshaveren vil derfor være skattepligtig af låneprovenuet, jf. ligningslovens § 16 E, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16 A, stk. 1 og stk. 2, nr. 1.

Det bemærkes endvidere, at hvis det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at lånet til eneanpartshaverens bror reelt bliver ydet uden tilbagebetalingspligt og låneprovenuet derfor er en gave til eneanpartshaverens bror, vil også eneanpartshaverens bror være skattepligtig af låneprovenuet.

Skatterådets afgørelse offentliggjort som SKM2020. 180. SR, hvor et lån fra et anpartsselskab til eneanpartshaverens bror ikke var omfattet af LL § 16 E, må anses for underkendt med Højesterets dom i SKM2023. 273. HR.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ligningslovens § 2

Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet,
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller
- 6) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 4,

skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlovningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte parter i nr. 1-6 (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Med juridiske personer i nr. 1 og stk. 3 sidestilles selskaber og foreninger m.v., der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.

Stk. 2. Ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse på en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. stk. 3, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 6, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem selskabsdeltageren har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af en person eller et dødsbo, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.

Stk. 3. Ved koncernforbundne juridiske personer forstås juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse.

Stk. 4. En juridisk eller fysisk person anses for udenlandsk, hvis personen er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 5. Ved ændringer i ansættelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst i henhold til stk. 1, kan den skattepligtige undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår. Det er en forudsætning for anvendelsen af 1. pkt., at den påtagne forpligtelse også opfylder de i stk. 1 anførte betingelser. 1. pkt. gælder ikke, i det omfang den påtagne forpligtelse er omfattet af § 16 E. Ved kontrollerede transaktioner med udenlandske fysiske og juridiske personer og faste driftssteder finder 1. pkt. kun anvendelse, såfremt den pågældende udenlandske skattemyndighed foretager en beskatning, der er i overensstemmelse med de priser og vilkår, der er lagt til grund ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Det er en forudsætning for at nedsætte ansættelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst i henhold til stk. 1, at der foretages en korresponderende forhøjelse af den anden part. Det er en forudsætning for forhøjelse af anskaffelsessummer, at der foretages en korresponderende ansættelse af den anden part. Ved kontrollerede transaktioner med udenlandske fysiske eller juridiske personer og faste driftssteder er det en forudsætning, at den korresponderende indkomst medregnes ved indkomstopgørelsen i det pågældende andet land.

§ 16 E

Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån m.v., der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst

Forarbejder

Bemærkningerne til ligningslovens § 16 E

(...) Det foreslås, at der generelt skal ske beskatning, hvis en aktionær med bestemmende indflydelse i selskabet ydes et lån. Det er således ikke afgørende for beskatningen, om der er tale om et ulovligt aktionærlån. F.eks. er lån ulovlige efter selskabsloven, uanset om låntager har bestemmende indflydelse over selskabet eller ej, ligesom lån til ledelsesmedlemmer er ulovlige efter selskabsloven, men ikke nødvendigvis skattepligtige efter den foreslåede § 16 E. (...)

(...) Det foreslås at beskatte lån m.v. til aktionærer, der har bestemmende indflydelse i det långivende selskab. Formålet hermed er at fjerne det skattemæssige incitament til at optage sådanne lån. Den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 E skal således imødegå, at aktionærlån anvendes som skattefrit alternativ til hævning af skattepligtigt udbytte eller løn. (...)

(...)

Efter den foreslåede § 16 E, stk. 1, skal der ske beskatning i de tilfælde, hvor et selskab direkte eller indirekte stiller midler til rådighed for, yder lån til eller stiller sikkerhed for en fysisk eller juridisk person, der har den i ligningslovens § 2 nævnte forbindelse til selskabet.

Det gælder, uanset om lånet m.v. sker på markedsvilkår, og uanset om der stilles betryggende sikkerhed for lånet.

Beskatning efter den foreslåede § 16 E, stk. 1, omfatter således en del af de lån, der er i strid med selskabslovens § 210, stk. 1. Det gælder f.eks. lån til hovedaktionærer, mens f.eks. lån til mindretalsaktionærer og ledelsesmedlemmer ikke nødvendigvis vil være omfattet af den foreslåede § 16 E

Bestemmelsen omfatter også lån, der ikke er ydet direkte til en aktionær. Lån kan f.eks. opstå ved, at selskabet overtager en fordring mod en aktionær, køber et pantebrev udstedt af en aktionær eller låner til nærtstående personer, f.eks. ægtefæller eller børn.

Bilag 11 til ligningslovens § 16 E

Lån fra pengeinstitutter

I anden sætning af § 16 E, stk. 1, omtales "sædvanlige lån fra pengeinstitutter". Begrebet "sædvanlige lån" forekommer allerede at være dækket af undtagelsen om "sædvanlige forretningsmæssige dispositioner", hvortil kommer at "lån" alene dækker en del af de relevante undtagelser, der også omfatter "stille[r] midler til rådighed for" og "stille[r] sikkerhed for", jf. nedenfor om den manglende terminologiske stringens. Undtagelsen vedrørende pengeinstitutter bør mere generelt udbredes til enhver disposition foretaget af et (dansk eller udenlandsk) pengeinstitut, jf. undtagelsen i selskabslovens § Side 4 213, og bør på tilsvarende vis som i den nævnte bestemmelse udstrækkes til også at omfatte realkreditinstitutter (eller samlet blot kreditinstitutter).

Kommentar

Sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget fra beskatningen af aktionærlån, selvom lånet ikke er ydet som led i en forretningsmæssig (hoved)disposition. Der findes ikke at være grundlag for at undtage alle lån fra selskaber, der har som hoved- eller biformål at foretage udlån og finansiering. Lån fra realkreditinstitutter, der finansieres ved salg af obligationer, må anses at være led i en forretningsmæssig disposition.

Praksis

SKM2023. 273. HR

Sagen angik, om et lån ydet af hovedanpartshaverens selskab til hovedanpartshaverens kærestes skulle anses for et indirekte lån - og dermed for en skattepligtig hævning - til hovedanpartshaveren, jf. ligningslovens § 16 E, jf. § 16 A.

Det var hovedanpartshaverens synspunkt, at ligningslovens § 16 E alene omfatter lån til hovedanpartshaveren selv samt til personer, der har den i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt., nævnte relation til hovedanpartshaveren i det långivende selskab.

Højesteret tiltrådte, at de i forarbejderne angivne eksempler på nærtstående (ægtefæller og børn) ikke kunne anses for udtømmende, og at der hverken i ordlyden eller i forarbejderne er støtte for en antagelse om, at indirekte lån til en hovedanpartshaver alene kan ske ved, at der ydes et lån til den pågældendes nærtstående som omhandlet i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt.

Højesteret tiltrådte endvidere, at lånet alene var ydet i kraft af hovedanpartshaverens personlige relation til låntager, og at det ikke kunne føre til en anden vurdering, at hovedanpartshaveren og låntager ikke havde fælles bopæl på tidspunktet for lånet.

Højesteret tiltrådte således, at lånet skulle anses for at have passeret hovedanpartshaverens økonomi og dermed for også at være ydet indirekte til hende.

På den baggrund blev landsrettens frifindelse af Skatteministeriet stadfæstet.

SKM2023. 110. SR

Spørger var et selskab, som var ejet 100 % af et kommanditselskab. Kommanditselskabet var moderselskab for en række selskaber, der tilsammen udgjorde en koncern. Koncernen påtænkte at etablere et cash pool-arrangement med kommanditselskabet som cash pool-leder og indehaver af facilitetskontoen, som koncernens likviditet løbende ville blive overført til. Det var Skatterådets opfattelse, at overførslerne i forbindelse med cash pool-arrangementet var udtryk for lån, der skulle henføres til deltagerne i det skattemæssigt transparente kommanditselskab. Lånene kunne ikke anses for lån, der blev ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånene var den eneste disposition. Skatterådet kunne derfor ikke bekræfte, at spørgers deltagelse i cash pool-arrangementet ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E.

Det fremgår bl.a. af Skattestyrelsens indstilling, som Skatterådet tiltrådte, at:

"Lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition

Rådgiver anmoder Skattestyrelsen om at lægge til grund som en forudsætning, at cash pool-arrangementet er lovligt selskabsretligt, idet der er tale om en sædvanlig erhvervsmæssig disposition, jf. selskabslovens § 212.

Skattestyrelsen bemærker hertil, at det fremgår af LL § 16 E, stk. 1, 2. pkt., at:

"1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2."

Det er imidlertid Skattestyrelsens opfattelse, at den selskabsretlige lovlighed ikke er afgørende, idet den selskabsretlige lovlighed ikke var af betydning for den skattemæssige behandling i ovennævnte bilag 16, hvilket også fremgår af bemærkningerne til L199 om ligningslovens § 16 E:

"Det foreslås, at der generelt skal ske beskatning, hvis en aktionær med bestemmende indflydelse i selskabet ydes et lån. Det er således ikke afgørende for beskatningen, om der er tale om et ulovligt aktionærlån. F.eks. er lån ulovlige efter selskabsloven, uanset om låntager har bestemmende indflydelse over selskabet eller ej, ligesom lån til ledelsesmedlemmer er ulovlige efter selskabsloven, men ikke nødvendigvis skattepligtige efter den forslåede § 16 E."

Det fremgår desuden af SKM2014. 14. SR, SKM2014. 15. SR, SKM2014. 16. SR og SKM2014. 17. SR, at:

"Egentlige lån m.m. er kun undtaget fra ligningslovens § 16 E, hvis de er sædvanlige lån ydet fra pengeinstitutter eller lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2.

Det skyldes, at egentlige lån ikke er omfattet af undtagelsen i § 16 E, 2. pkt., 1. led, om lån, der ydes "som led" i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånet er den eneste disposition. I modsat fald ville

undtagelsen i § 16 E, 2. pkt., 2. led, om sædvanlige lån fra pengeinstitutter være overflødig, fordi disse lån allerede ville være omfattet af 1. led.

Det følger også af bemærkningerne til ligningslovens § 16 E, hvoraf det fremgår, at "Bestemmelsen finder ikke anvendelse på lån m.v., der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Det vil f.eks. være lån, der opstår som led i aktionærens almindelige samhandel med selskabet på sædvanlige kreditvilkår."

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at cash pool-lånene ikke ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, da lånene er den eneste disposition.

Skattestyrelsen bemærker desuden, at det fremgår af bilag 11 til L199 om ligningslovens § 16 E, at:

"Lån fra pengeinstitutter

I anden sætning af § 16 E, stk. 1, omtales "sædvanlige lån fra pengeinstitutter". Begrebet "sædvanlige lån" forekommer allerede at være dækket af undtagelsen om "sædvanlige forretningsmæssige dispositioner", hvortil kommer at "lån" alene dækker en del af de relevante undtagelser, der også omfatter "stille[r] midler til rådighed for" og "stille[r] sikkerhed for", jf. nedenfor om den manglende terminologiske stringens. Undtagelsen vedrørende pengeinstitutter bør mere generelt udbredes til enhver disposition foretaget af et (dansk eller udenlandsk) pengeinstitut, jf. undtagelsen i selskabslovens § 213, og bør på tilsvarende vis som i den nævnte bestemmelse udstrækkes til også at omfatte realkreditinstitutter (eller samlet blot kreditinstitutter).

Kommentar

Sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget fra beskattningen af aktionærlån, selvom lånet ikke er ydet som led i en forretningsmæssig (hoved)disposition. Der findes ikke at være grundlag for at undtage alle lån fra selskaber, der har som hoved- eller biformål at foretage udlån og finansiering. Lån fra realkreditinstitutter, der finansieres ved salg af obligationer, må anses at være led i en forretningsmæssig disposition."

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at cash pool-lånene ikke kan sidestilles med lån fra realkreditinstitutter, der finansieres ved salg af obligationer."